

Subkultury současné mládeže v Čechách

Chci se věnovat tématu subkultur a zkoumat ho na současných mladých lidech u nás. Ráda bych shrnula aspoň nejpodstatnější subkultury.

Josef Smolík ve své knize Subkultury mládeže definuje subkulturu jako každou kulturu se svými specifickými vzorci chování a jednání, které se liší od běžných vzorců většinové kultury. Subkultura je vlastně životní styl. Dalším důležitým termínem v oblasti subkultur je scéna, která je brána za moderní městskou formu společenského stylu, kde účastníci mají společný zájem. Většina lidí si představí subkulturu jako skupinu lidí se stejnými znaky jako oblečení, účes, chování, věk. Výraz subkultura se poprvé objevil ve 40. letech 20. století. Mládež po druhé světové válce měla více času a prostředků pro svou realizaci být součástí některé subkultury. Platí, že větší tendenci, nebo snahu zapadnout do jednotlivých subkultur mají právě mladiství. Chtějí mít pocit, že někam zapadli a mají přátele se stejnými zájmy. Nebo se jen chtějí odlišovat od svých rodičů, učitelů, či z řady. Je to přirozená součást socializace.

V Československu ještě před rokem 1989 většina subkultur nebyla přijatelná státem, a proto spadala do pojmu underground, například členové beatníků, nebo hippies, u nás označováni jako máničky. Ovšem po sametové revoluci se dostal do většího povědomí underground, na naše území se přesunuly subkultury ze zahraničí, byl lepší přístup k literatuře, hudebním nosičům a tak se mládež začala aktivně členit do různých subkultur. V devadesátých letech nastal největší rozmach subkultur u nás.

Myslím, že v současnosti je nejrozšířenější subkulturou v Česku Hip hop. Je to vidět už na ulicích z oblékání, ale i z vyprodaných koncertů interpretů, kterých je na naší malé zemi hodně. Pod Hip hop spadá například i u některých neoblíbené Grafitti, nebo tanec break. Grafitti, se také objevili až po roce 1989, ale určité náznaky zde byly odnedávna, přece i nápisy na školních záchodech, nebo například Lenonova zeď se do grafit počítají. Ale i drogy a alkohol, můžou hrát roli v určitých subkulturách, i když to samozřejmě není podmínka, ale mnoho lidí, především starších si to jistě myslí, což je ale i otázka předsudků, které jsou tady stále. Za nejrizikovější subkultury jsou brány například skinheads, kteří věří v ultrapravicové, nacionalistické a levicové názory, punk, hardcore a fotbaloví chuligáni. Jednou z dalších početných subkultur jsou právě fotbaloví chuligáni, vznikly v Anglii, ale jejich znaky jsou viditelné snad ve všech zemích už velice dlouho. U nás byli viděni od poloviny 50. let 20. století, ale až po revoluci se začali formovat do skupin s různými jmény a začaly vytvářet gangy, které můžou být velice nebezpečné, nejen na fotbalových utkáních.

Více, než jindy se ale s rostoucí popularitou dostávají subkultury do zájmu různých společností, které jistě chtějí mít z nich nějakých profit. Dříve jste nesehnali tričko s metalovou kapelou tak snadno. Mládež má daleko více času a prostředků, než naši vrstevníci před několika lety. Tím se taky mládež stává jedním z nejdůležitějších součástí trhu, a to možná i subkultury ničí, dříve fungovaly členové dané subkultury i jako výrobci předmětů pro danou subkulturu.

Jednou z nejvíce rozšířených subkultur posledních let jsou hipstři, kteří se rozšířili hlavně od dob vzniku sociálních sítí, módních a hudebních blogů. Je velice těžké popsat hipstra, jsou i názory, že je to první subkultura, která nepřinesla s jejím vznikem nic nového, jen bere své znaky od jiných. Jsou to většinou mladí lidé, kteří sebe sami považují za intelektuály, tvrdí o sobě, že jsou nezávislí, i když většinou to bývá naopak. Další dlouhodobě oblíbená subkultura je metal, který zde byl před revolucí nazýván jako bigbít, ale ovšem jeho znaky, jako dlouhé vlasy, černé oblečení se zdejšímu režimu opět nelíbili, proto byli opět součástí undergroundu.

Já osobně si nejvíce pamatuji na subkulturu emo, která se objevila v Česku, zhruba kolem roku 2005, byla to odnož punk-rocku s více emocionálními prvky. Vyznavači preferují spíše androgenní vzhled, jsou emocionálně založení, časté je i sebepoškozování, které tuhle subkulturu může posouvat do subkultur deviantních.

Zdroje: Josef Smolík- Subkultury mládeže
Tomáš Souček, Vladimír 518- Kmeny